

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1969-1970.

10 DECEMBER 1969.

Voorstel tot instelling van een Commissie van Onderzoek van de Senaat in verband met de toestand van de Vlamingen geboren of verblijf houdende in de negentien gemeenten van Hoofdstad-Brussel.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

De Vlamingen in Brussel genieten geen taalvrijheid. Op vele gemeentehuizen worden zij minder hoffelijk behandeld, wanneer zij het aandurven hun moedertaal te spreken. Ook op onderwijsgebied wordt een sociaal-economische druk op hen uitgeoefend opdat zij hun kinderen naar Franse scholen zouden sturen. Zelfs hun bestaan wordt genegeerd en beweerd wordt dat zij slechts een klein percentage van de bevolking vormen. En dat in hun eigen stad, de hoofdstad van het land.

Deze toestand is niet alleen ondemocratisch en on sociaal maar schept tevens een onbehagen in geheel het land. Het is een toestand een beschaafd land onwaardig. Wij stellen daarom voor dat de Senaat gebruik zou maken van zijn recht van onderzoek vastgelegd in artikel 40 van de Grondwet.

De uitslagen van dit onderzoek naar de toestand van de Vlamingen in Brussel zullen een goede leidraad zijn voor het toekomstig beleid, dat de Staat in de Hoofdstad zal moeten voeren.

W. JORISSEN.

**

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

10 DECEMBRE 1969.

Proposition créant une Commission d'enquête du Sénat sur la situation des Flamands nés ou résidant dans les dix-neuf communes de Bruxelles-Capitale.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

Les Flamands de Bruxelles ne jouissent pas de la liberté linguistique. Dans de nombreuses maisons communales, on les traite moins courtoisement lorsqu'ils osent parler leur langue maternelle. De même, en ce qui concerne l'enseignement, on exerce sur eux une pression socio-économique pour les inciter à envoyer leurs enfants dans des écoles françaises. On va jusqu'à ignorer leur existence, en prétendant qu'ils ne représentent qu'un pourcentage minime de la population. Et cela dans leur propre ville, qui est aussi la capitale du pays.

Cette situation n'est pas seulement antidémocratique et antisociale, mais elle crée un malaise dans l'ensemble du Royaume. Pareil état de choses est indigne d'un pays civilisé. C'est pourquoi nous proposons que le Sénat fasse usage du droit d'enquête que lui confère l'article 40 de la Constitution.

Les résultats de cette enquête sur la situation des Flamands à Bruxelles constitueront des indications valables en vue de l'élaboration de la politique que l'Etat devra mener à l'avenir dans la Capitale.

**

VOORSTEL**EERSTE ARTIKEL.**

Overeenkomstig artikel 40 van de Grondwet en in toepassing van de wet van 3 mei 1880 wordt een Senaatscommissie van onderzoek ingesteld, die tot opdracht heeft na te gaan in welke voorwaarden de Vlamingen geboren of verblijf houdende in de negentien gemeenten van Hoofdstad-Brussel feitelijk hun fundamentele rechten en vrijheden kunnen uitoefenen.

ART. 2.

De commissie van onderzoek mag zich daartoe begeven in alle officiële of van officiële diensten afhangelende besturen, centra, diensten en scholen.

ART. 3.

De commissie bestaat uit tweeëntwintig leden, aangewezen door de Senaat overeenkomstig de regelen bij artikel 2 van het Reglement bepaald voor de aanwijzing van de leden van de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven.

ART. 4.

Zij wijst onder haar leden een voorzitter en een onder-voorzitter aan; zij mag eveneens een of meer verslaggevers aanwijzen.

ART. 5.

De commissie moet haar verslag binnen één jaar na haar inwerkingtreding bij het bureau indienen. Dit verslag wordt vertaald, gedrukt en aan alle senatoren rondgedeeld.

W. JORISSEN.

L. CLAES.

F. BAERT.

E. BOUWENS.

L. VANDEWEGHE.

PROPOSITION**ARTICLE PREMIER.**

Conformément à l'article 40 de la Constitution, et par application de la loi du 3 mai 1880, il est créé une commission d'enquête du Sénat chargée d'examiner les conditions dans lesquelles les Flamands nés ou résidant dans les dix-neuf communes de Bruxelles-Capitale peuvent exercer en fait leurs libertés et droits fondamentaux.

ART. 2.

A cette fin, la commission d'enquête pourra se rendre dans toutes les administrations, centres, services et écoles officiels ou dépendant de services officiels.

ART. 3.

La commission comprend vingt-deux membres qui sont désignés par le Sénat d'après les règles fixées par l'article 2 du Règlement pour la nomination des membres de la commission chargée de la vérification des pouvoirs.

ART. 4.

La Commission nomme parmi ses membres un président et un vice-président; elle peut également désigner un ou plusieurs rapporteurs.

ART. 5.

La commission doit déposer son rapport dans l'année de son entrée en fonction. Ce rapport est traduit, imprimé et distribué aux membres du Sénat.